

skadat deras rykte i det syriska samhället, bland deras vänner, i det religiösa samfundet och bland deras handelspartners.

Talan väckt den 25 juli 2012 — Plantavis och NEM mot kommissionen och EFSA

(Mål T-334/12)

(2012/C 311/11)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Plantavis GmbH (Berlin, Tyskland) och NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten e.V. (Laudert, Tyskland) (ombud: advokaten T. Büttner)

Svarande: Europeiska kommissionen och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara förbudsbestämmelserna enligt förordning (EG) nr 1924/2006⁽¹⁾ i förening med förordning (EU) nr 432/2012⁽²⁾ och Europeiska kommissionens EU-förteckning över tillåtna och icke tillåtna närings- och hälsopåståenden.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena för det första att den europeiska lagstiftaren saknar behörighet att anta de angripna förordningarna.

För det andra görs det gällande att förordningarna nr 1924/2006 och nr 432/2012 samt EU-förteckningen över närings- och hälsopåståenden om livsmedel på ett rättsstridigt sätt åsidosätter livsmedelsindustrins skyddade grundläggande rättigheter samt konsumenternas och näringsidkarnas rätt till information. Härvid gör sökandena särskilt gällande att de förbud angående närings- och hälsopåståenden som uppställs genom de angripna förordningarna är oproportionerliga. Detta gäller särskilt förbudet mot att använda sakligt korrekta närings- och hälsopåståenden såsom exempelvis "bättre biotillgänglighet". Vidare är förordningen inte ägnad att uppnå de eftersträvade målen, eftersom EFSA och kommissionen inte har fastställt några klara, transparenta och enhetliga riktlinjer för antagandet av vetenskapliga normer.

Sökandena har vidare gjort gällande att det skett en icke differentierad särbehandling av olika ämnen och livsmedelsföretag. Förbuden är dessutom inte nödvändiga, eftersom det redan enligt direktiv 2003/13/EG⁽³⁾ och förordning (EU) nr 1169/2011⁽⁴⁾ finns ett förbud mot vilseledande livsmedelsreklam.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel (EUT L 404, s. 9).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 432/2012 av den 16 maj 2012 om fastställande av en förteckning över andra godkända hälsopåståenden om livsmedel än sådana som avser minskad sjukdomsrisik och barns utveckling och hälsa (EUT L 136, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens direktiv 2003/13/EG av den 10 februari 2003 om ändring av direktiv 96/5/EG om spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn (EUT L 41, s. 33).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, s. 18).

Talan väckt den 2 augusti 2012 — Evonik Degussa mot kommissionen

(Mål T-341/12)

(2012/C 311/12)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Evonik Degussa GmbH (Essen, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Steinle, M. Holm-Hadulla och C. von Köckritz)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2012) 3534 slutlig av den 24 maj 2012 att avslå Evonik Degussas ansökan om konfidentiell behandling av uppgifter i beslutet i ärende COMP/F/38.620 — väteperoxid och perborat — med stöd av artikel 263.4 FEUF,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna enligt artikel 87.2 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 8 vid beslutet om förhørsombudets kompetensområde ⁽¹⁾ samt sökandens rätt till ett iakttagande av god förvaltningssed och rätten att höras

Sökanden har härvid gjort gällande att förhørsombudet inte bedömde sökandens principiella invändningar mot offentliggörandet. Därigenom åsidosatte förhørsombudet omfattningen av dennes befogenhet och skyldigheter samt artikel 8 i beslutet om dennes kompetensområde. Eftersom varken förhørsombudet eller någon annan avdelning vid kommissionen prövade eller beaktade de principiella invändningar som sökanden anförde mot det planerade offentliggörandet, anser sökanden att kommissionen underlät att undersöka samtliga relevanta omständigheter i det enskilda fallet. Kommissionen åsidosatte därigenom principen om god förvaltningssed och principen om rätten att höras (artikel 41.1 i Europeiska unionens stadiga om de grundläggande rättigheterna).

2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

Sökanden har härvid gjort gällande att det angripna beslutet inte innehåller någon motivering såvitt avser sökandens invändning mot ett offentliggörande av den utvidgade versionen av beslutet. Detsamma gäller kommissionens skäl och allmänintresset av ett offentliggörande av den utvidgade versionen nästan fem år efter det att den ursprungliga icke konfidentiella versionen antogs.

3. Tredje grunden: Felaktig rättstillämpning och oriktiga bedömningar genom åsidosättande av skyddet för företags-hemligheter enligt artikel 339 FEUF och artikel 8 i Europakonventionen samt genom att inte betrakta de uppgifter som ska offentliggöras som konfidentiella

— Sökanden har till stöd för denna grund gjort gällande att det avsnitt som kommissionen har för avsikt att offentliggöra i den utvidgade icke konfidentiella versionen omfattas av skyddet för företags-hemligheter och delvis även innehåller affärshemligheter. Ett offentliggörande av dessa uppgifter på internet utgör ett åsidosättande av sökandens rätt till skydd för företags-hemligheter.

— Sökanden har vidare gjort gällande att det planerade offentliggörandet av uppgifter som lämnats av företag som beviljats immunitet omfattas av tillämpningsområdet för artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽²⁾ samt förordning (EG) nr 1/2003 ⁽³⁾ och meddelandet om samarbete ⁽⁴⁾, särskilt bestämmelserna om tillgång till sådana uppgifter som lämnats av företag som beviljats immunitet. Enligt sökanden föreligger därigenom enligt praxis från EU-domstolen (domstolens dom av den 29 juni 2010 i mål C-139/07 P, kommission mot Technische Glaswerke Ilmenau, REU 2010, s. I-5885, och av den 28 juni 2012 i mål C-404/10 P, kommissionen mot Éditions Odile Jacob, ännu ej publicerat i rättsfalls-

samlingen) en presumtion för att ett offentliggörande av den dessa uppgifter utgör ett åsidosättande av sökandens affärsintressen samt syftet med kommissionens prövning. Kommissionen ska nämligen visa att det föreligger ett övervägande allmänintresse av att offentliggöra dessa uppgifter. Enligt sökanden har förhørsombudet inte visat detta och har således gjort en uppenbart oriktig bedömning.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av skyddet för sökandens berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen

Sökanden har gjort gällande att kommissionen genom avslaget på ansökan om konfidentiell behandling och beslutet att offentliggöra den omstridda versionen av det aktuella beslutet har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar. Sökanden har efter att ha lämnat yttranden i egenskap av företag som beviljats immunitet förväntningar på att de överlämnade uppgifterna ska behandlas konfidentiellt. Sökanden grundar sina förväntningar på yttrandena som avgetts i egenskap av företag som beviljats immunitet och kommissionens fasta praxis och anser att dessa förväntningar ska beaktas. Ett åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar uppkommer genom att kommissionen redan år 2007 offentliggjorde en slutgiltigt icke konfidentiell version av beslutet och därvid godtog sökandens önskemål om att dölja vissa uppgifter. Sökanden har gjort gällande att det saknas såväl rättslig grund som sakliga skäl för att senare ändra detta beslut.

5. Femte grunden: Åsidosättande av kravet på användning för visst syfte

6. Till stöd för denna grund har sökanden gjort gällande att användningen av sådana uppgifter som lämnats av företag som beviljats immunitet som information till allmänheten strider mot det syfte att som en sådan användning får ha enligt artikel 28.1 i förordning nr 1/2003 och punkt 48 i kommissionens tillkännagivande om tillgång till handlingar i ärenden ⁽⁵⁾. Detta gäller i synnerhet när en sådan användning äger rum mer än sex år efter det att förvaltningsförfarandet avslutades.

⁽¹⁾ Beslut 2011/695/EU av Europeiska kommissionens ordförande av den 13 oktober 2011 om förhørsombudets funktion och kompetensområde i vissa konkurrensförfaranden (EUT L 275, s. 29).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EUT L 145, s. 43).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101] och [102] [FEUF] (EUT L 1, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EUT C 45, 2002, s. 3).

⁽⁵⁾ Kommissionens tillkännagivande om reglerna för tillgång till kommissionens handlingar i ärenden enligt artiklarna 81 [EG] och 82 [EG], enligt artiklarna 53, 54 och 57 i EES-avtalet och enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 (EUT. 2005, C 325, s. 7).